

JGSR

วารสารบัณฑิตศึกษาปริทรรศน์

Journal of Graduate Studies Review

ISSN 1905 - 1603 ปีที่ ๑๓ ฉบับที่ ๒ พฤษภาคม - สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
Mahachulalongkornrajavidyalaya University

ศึกษาวิเคราะห์ปัจจัยก่อให้เกิดการเบี่ยงเบนทางเพศตามคัมภีร์พระพุทธศาสนา
An Analytical Study of the Factors Causing Sexual Deviation as
Depicted in the Buddhist Scripture

พระมหานันทกรณ ปิยาภาณี Phramaha Nantakorn Piyabhani^๑
พระมหาพรชัย สิริวโร Phramaha Pornchai Sirivaro^๒
พระมหาขวัญชัย กิตติเมธี Phramaha Khwanchai Kittimethi^๓

บทคัดย่อ

ปัจจุบันนี้คงปฏิเสธไม่ได้ว่ามนุษย์ส่วนใหญ่มีเพียง ๒ เพศคือ เพศชายกับเพศหญิง หากแต่ยังมีบุคคลพิเศษจำพวกหนึ่งที่มีพฤติกรรมผิดปกติ ซึ่งต่อมาถูกเรียกว่า “ผู้เบี่ยงเบนทางเพศ” คำว่า “ผู้เบี่ยงเบนทางเพศ” สังคมไทยส่วนใหญ่ยังคงมีทัศนคติว่า “เป็นคนผิดปกติ” แม้จะไม่มี การต่อต้านผู้เบี่ยงเบนทางเพศอย่างรุนแรงก็ตาม แต่ที่ผ่านมามีพบว่า ผู้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศยังคงมีพื้นที่ยืนในสังคมที่จำกัด และถูกจำกัดสิทธิ์บางประการอย่างไรก็ตาม ในมุมมองพระพุทธศาสนามีความเชื่อว่า ทุกคนมีสิทธิที่จะมีจะได้ในสิ่งที่ต้องการทุกเพศมีสิทธิทัดเทียมกัน ทางด้านพุทธภาวะคือสิทธิทางการบรรลุลหธรรม นั้นก็หมายถึงว่า เมล็ดแห่งโพธิ์ในใจคือ เมล็ดแห่งการรู้ ตื่น เบิกบานในใจ มีอยู่ทั่วทุกตัวคนโดยไม่จำแนกแยกแยะว่า เป็นเพศหญิง เพศชาย หรือเพศทางเลือก ทุกคนมีสิทธิเข้าถึงได้โดยปราศจากเงื่อนไขทางเพศ ชนชั้น หรือวรรณะ พระพุทธศาสนาสอนให้เชื่อในหลักของเหตุและผล นั้นก็หมายความว่า ผู้ใดใครก็ตามทำดี ก็ได้รับผลดีทำไม่ดี ก็จะได้รับผลชั่ว จากการศึกษาเรื่องนี้พบว่า ๑) มี ๒ ปัจจัยหลักที่เป็นสาเหตุของการเบี่ยงเบนทางเพศคือ ปัจจัยภายนอกกับปัจจัยภายใน ปัจจัยภายนอกได้แก่ ครอบครัวโรงเรียนเพื่อน สิ่งแวดล้อมและสื่อสังคมเป็นต้น ส่วนปัจจัยภายในได้แก่ กรรมคือการกระทำที่มนุษย์ได้กระทำในช่วงก่อนหน้า ๒) วิธีที่จะทำให้ผู้เบี่ยงเบนทางเพศสามารถอยู่ร่วมกับคนปกติได้อย่างมีความสุขต้องประกอบด้วยส่วนสำคัญดังนี้ ๓) นักสังคมสงเคราะห์ ๔) นักจิตแพทย์

^๑ภาควิชาพระพุทธศาสนา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
Department of Buddhist Studies, Graduate School, Mahachulalongkornrajavidyalaya
University, Thailand.

^๒ภาควิชาศาสนาและปรัชญา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
Department of Religion and Philosophy, Graduate School,
Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Thailand.

^๓ภาควิชาศาสนาและปรัชญา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
Department of Religion and Philosophy, Graduate School,
Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Thailand.

ค) ฝ่ายกฎหมาย ง) กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และจ) พระพุทธศาสนา
งานวิจัยชิ้นนี้ชี้ให้เห็นว่าทุกฝ่ายมีส่วนเกี่ยวข้องในการหาหนทางที่ดีกว่าสำหรับผู้เบี่ยงเบนทางเพศ
กับคนทั่วไปในการดำเนินชีวิตร่วมกัน และจำเป็นต้องทำให้ได้ผลในระดับที่สูงขึ้น เพื่อ
ผลประโยชน์และความสุขของคนในสังคมสืบไป

คำสำคัญ : ปัจจัย, การเบี่ยงเบนทางเพศ, กรรม, คัมภีร์ทางพระพุทธ

Abstract

Although it seems undeniable that most human beings are of either the male or female gender, it is also clear that there are significant numbers of individuals who are of special and somewhat unusual gender. Such individuals have often been referred to as “sexual deviants”. Furthermore, in Thai society, the attitude towards sexual deviation has often been mostly understood as ‘Sexual Disorder’. However, according to the Buddhist perspective, everyone has the right to be what they want, and everyone has the right to develop their mind in the direction of Enlightenment. Buddhists believe in the principle of cause and its effect, meaning here that whoever does good deeds receives good results, and whoever does bad deeds receives bad results. From the study, it has been found that: 1) there are two sets of factors, external and Kamma-related, which cause sexual deviation. The external factors include family, school, friends, environment, and social media etc. The Kamma-related factors are actions that beings have done during previous existences. Both sets of factors are very significant in this problem, 2) there are a number of ways by which sexual deviants and the general population can better live together. These involve: a) social work, b) medicine, c) the law, d) the Ministry of Social Development and Human Security, and e) Buddhism. The research also suggests that all parties involved in the task of finding better ways for sexual deviants and general people to get along need to act with a high degree of integrity if those in need are to benefit.

Keywords: Sexual Deviation, Kamma, Buddhist Scriptures

๑. บทนำ

ในโลกแห่งการเวียนว่ายตายเกิด คงปฏิเสธไม่ได้ว่า ไม่มีใครไม่เคยเกิดเป็นหญิง ไม่เคยเกิดเป็นชาย และไม่เคยเกิดเป็นผู้ เบี่ยงเบนทางเพศทุกคนล้วนเคยเกิดมาทั้งนั้น โลกปัจจุบันก็เช่นเดียวกัน คงปฏิเสธไม่ได้ว่า สังคมโลกมีอยู่แค่เพียง ๒ เพศ คือเพศหญิงกับเพศชาย หากแต่ยังมีเพศที่ ๓ ที่ ๔ ที่พร้อมจะเปิดเผยตัวตนที่แท้จริงของตัวเองมากขึ้น อย่างไรก็ตาม แม้ว่าจะมีการเปิดตัวในสังคมมากขึ้น แต่สังคมไทยส่วนใหญ่ก็ยังคงมีทัศนคติต่อผู้ที่มีลักษณะเบี่ยงเบนทางเพศว่า “เป็นคนผิดปกติ” แม้จะไม่มี การต่อต้านอย่างรุนแรงก็ตาม แต่ที่ผ่านมาพบว่า ผู้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศยังคงมีพื้นที่ย่นในสังคมที่จำกัด และถูกจำกัดสิทธิบางประการ ในขณะเดียวกัน ผู้ปกครองที่มีบุตรหลานมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศหรือไม่ก็ติดตาม ก็ยังคงมีความกังวลต่อพฤติกรรมดังกล่าว พยายามหาวิธีทางเพื่อจะแก้ไขให้บุตรหลานกลับมามีพฤติกรรมที่เรียกว่า “ปกติ”

ในวงการจิตแพทย์ทั่วโลกยอมรับว่าการเบี่ยงเบนทางเพศไม่ใช่สิ่งผิดปกติแต่อย่างใด อย่างเช่นประเทศเนเธอร์แลนด์ ฝรั่งเศส สวีเดน และเดนมาร์ก รวมทั้งอนุญาตให้ผู้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศเข้าพิธีสมรสกันได้ รวมทั้งมีสิทธิอย่างร่างกันได้ แต่ในสังคมไทยในปัจจุบันยังคงมีความคิดเห็นในเรื่องพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในทางลบ เป็นเรื่องน่ารังเกียจ ไม่อยากเข้าใจ ในขณะที่ยังคงมีความเชื่อว่าบุคคลที่มีพฤติกรรมดังกล่าวเป็นผู้เจ็บป่วยทางจิต ต้องได้รับการบำบัดจากจิตแพทย์ เนื่องจากบุคคลผู้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศเป็นส่วน

หนึ่งของสังคมซึ่งนับวันจะมีจำนวนเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ และบุคคลเหล่านี้ต่างก็มีบทบาทหน้าที่ทางสังคมแตกต่างกันไป จึงปฏิเสธไม่ได้ที่เราทุกคนต้องเข้าใจเกี่ยวกับคุณลักษณะบางอย่างของบุคคลเหล่านี้ เพื่อสามารถปรับตัวอยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุข^๕

ส่วนสังคมไทยปัจจุบัน แม้จะไม่มี การต่อต้านบุคคลผู้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศอย่างรุนแรง แต่ก็ยังคงมองว่าการเบี่ยงเบนทางเพศเป็นสิ่งผิดปกติ ดังที่ซินนอทท์ (Sinnott ๒๕๔๓ : ๗๗) กล่าวว่า การวิจัยเกี่ยวกับผู้รักเพศเดียวกันในประเทศไทยตั้งอยู่บนฐานคติ ๔ ประการ คือ ๑) การรักเพศเดียวกันเป็นสิ่งที่เลวร้าย เป็นปัญหาที่ต้องแก้ไข ๒) การรักเพศเดียวกันถูกมองว่าเป็นพยาธิสังคม (pathology) เป็นสิ่งผิดปกติ หรือมีบางสิ่งผิดปกติในการรักเพศเดียวกัน ๓) การรักเพศเดียวกันเป็น บทบาททางเพศเดียวกันเกิดมาจากความบกพร่องของการแสดงบทบาทของสมาชิกในครอบครัว และ ๔) การเป็นผู้รักเพศเดียวกันเกิดมาจากความบกพร่องของการแสดงบทบาทของสมาชิกในครอบครัว^๖

อย่างไรก็ตาม ในมุมมองทางพระพุทธศาสนามีความเชื่อว่า ทุกเพศมีสิทธิ

^๕ธัญจิรา ดวงแก้ว, ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จังหวัดราชบุรี, วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษามหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศิลปากร, ๒๕๕๓), หน้า ๒-๕.

^๖เรื่องเดียวกัน, หน้า ๔.

ทัดเทียมกันทางด้านพุทธานุภาพคือสิทธิทางการบรรลุนิพพาน นั่นก็หมายถึงว่า เมล็ดแห่งโพธิในใจคือ เมล็ดแห่งการรู้ ตื่น เบิกบานในใจ มีอยู่ทั่วทุกตัวคนโดยไม่จำแนกแยกแยะว่า เป็นเพศหญิง เพศชาย หรือเพศทางเลือก ทุกคนมีสิทธิเข้าถึงได้โดยปราศจากเงื่อนไขทางเพศ ชนชั้น หรือวรรณะ หากแต่ปัญหาที่เป็นเครื่องกีดขวางการเข้าถึงพุทธานุภาพที่แท้อยู่ที่ว่า บุคคลเหล่านั้นสั่งสมเมล็ดแห่งโพธิในใจมากน้อยเพียงใดต่างหาก ในอดีตชาติของพระอานนท์ ผู้เป็นเอกอัครมกุฏของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ก็เคยเกิดเป็นผู้เบียดเบียนทางเพศ แต่ท่านสั่งสมเมล็ดโพธิหรือบารมีธรรมมาโดยตลอด จนชาติสุดท้ายได้เกิดมาเป็นพระอานนท์ ได้บรรลุเป็นพระอรหันต์ ทำลายความเสี่ยงที่จะเกิดมาเป็นชาย เป็นหญิง หรือเพศที่สามได้โดยสิ้นเชิง

ดังนั้น พระพุทธศาสนามองว่า ทุกสิ่งทุกอย่างที่เกิดขึ้น ตั้งอยู่ และดับไปล้วนมาจากเหตุ มีเหตุเป็นแดนเกิดทั้งสิ้น การเบียดเบียนทางเพศก็เช่นเดียวกัน ไม่ใช่สิ่งที่กำลังเกิดขึ้นในปัจจุบัน แต่เกิดมานานแล้ว และจะเกิดต่อไปไม่มีที่สิ้นสุด ประเด็นสำคัญไม่ได้อยู่ที่ว่า การเบียดเบียนทางเพศจะเกิด หรือเกิดขึ้นแล้ว แต่อยู่ที่ว่า เมื่อมันเกิดแล้วจะมีวิธีรับมือกับพฤติกรรมเบียดเบียนทางเพศเหล่านั้นได้อย่างไร และถือว่าเป็นประเด็นของสังคมโลกที่กำลังเผชิญอยู่ บางประเทศก็ให้การยอมรับ บางประเทศก็ปฏิเสธประเทศที่ให้การยอมรับ ผู้ที่มีพฤติกรรมเบียดเบียนทางเพศก็สามารถอยู่ในสังคมได้อย่างเปิดเผย ส่วนประเทศที่ไม่ให้การยอมรับผู้ที่เบียดเบียนทางเพศก็ใช้ชีวิตอยู่แบบหลบๆ ซ่อนๆ ในเมื่อพระพุทธศาสนามองว่าทุกสิ่งทุกอย่างล้วนมาจากเหตุ สร้างเหตุมาดี ผลก็ออกมาดี สร้างเหตุมาไม่ดี ผลก็ออกมาร้าย ดังนั้น จึงมี

โจทย์ว่า อะไรเป็นเหตุเป็นปัจจัยให้คนในสังคมโลกมีพฤติกรรมเบียดเบียนทางเพศ และเมื่อทราบผลทำให้เกิดมาผิดปกติทางเพศแล้ว จะมีวิธีการต้อนรับและอยู่ร่วมกับคนเหล่านั้นอย่างไร

๒. วิธีดำเนินการวิจัย

ศึกษาโดยวิธีการสำรวจข้อมูลเบื้องต้น จัดเก็บรวบรวมข้อมูลให้เป็นระบบ วิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูล เขียนรายงานผลการวิจัยพิมพ์เผยแพร่ โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัยดังนี้

๑) รูปแบบการวิจัย งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research)

๒) ประชากรผู้ให้ข้อมูลประชากร ผู้ให้ข้อมูลสัมภาษณ์ ประกอบไปด้วยผู้ทรงคุณวุฒิที่เชี่ยวชาญทางด้านพระพุทธศาสนาจำนวน ๓ ท่าน กลุ่มองค์กรที่มีความรู้ด้านพระพุทธศาสนากับศาสตร์สมัยใหม่จำนวน ๒ ท่าน ผู้เชี่ยวชาญด้านจิตวิทยาจำนวน ๒ ท่าน นักจิตแพทย์จำนวน ๒ ท่าน นักวิชาการด้านสังคมวิทยาและมานุษยวิทยาจำนวน ๑ท่าน รวมจำนวน ๑๐ท่าน

๓) เครื่องมือการวิจัย เครื่องมือในการทำวิจัยประกอบด้วย ชุดแบบสัมภาษณ์จำนวน ๑๒ ชุด และเครื่องบันทึกเสียงเพื่อเก็บข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย

๔) การเก็บรวบรวมข้อมูล เก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารที่เกี่ยวข้องตามลำดับความสำคัญ ซึ่งประกอบไปด้วยข้อมูลชั้นปฐมภูมิ (Primary sources) ได้แก่ พระไตรปิฎก อรรถกถาฎีกาอนุฎีกาและปกรณ์วิเสส ข้อมูลชั้นทุติยภูมิ (Secondary sources) ได้แก่ หนังสือ ตำราวิชาการ งานนิพนธ์ของ

นักวิชาการร่วมสมัยเอกสารงานวิจัยบทความทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย และหนังสือพิมพ์ และข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึก

๕) การวิเคราะห์ข้อมูล ข้อมูลที่ได้จากการศึกษา และข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึกจะถูกนำไปวิเคราะห์และสังเคราะห์เพื่อให้ได้องค์ความรู้ใหม่สอดคล้องตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

๓. ผลการวิจัย

จากการศึกษาพบว่าปัจจัยก่อให้เกิดการเปี่ยงเบนทางเพศโดยสรุปแล้วมาจาก ๒ ปัจจัยหลักคือ

๑. ปัจจัยภายนอก ประกอบด้วยปัจจัยด้านครอบครัวปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมและปัจจัยด้านพันธุกรรม

๑.๑ ปัจจัยด้านครอบครัว

ครอบครัวถือเป็นปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการเกิดภาวะเพศเปลี่ยนแปลงในเด็กเนื่องจาก การเลี้ยงดูของพ่อแม่ที่มีส่วนทำให้ลูกมีพฤติกรรมทางเพศเปี่ยงเบน เช่นการใกล้ชิดกับแม่มากเกินไป เป็นโอกาสที่ลูกจะซึมซับความเป็นผู้หญิงจากแม่ได้ง่าย อีกทั้งสภาพแวดล้อมในโรงเรียน การคบเพื่อนเพศเดียวกันที่มีลักษณะตุ้งติ้ง อาจทำให้พฤติกรรมเปี่ยงเบนได้โดยปกติแล้วพฤติกรรมเปี่ยงเบนทางเพศนั้น อาจเริ่มตั้งแต่วัยเด็กและวัยรุ่น

ดร.เสรี วงษ์มณฑา, สาเหตุอะไรที่ทำให้ลูกมีพฤติกรรมทางเพศเปี่ยงเบน, [ออนไลน์], แหล่งที่มา:<http://www.doctor.or.th/article/detail/4982>, ๙ ก.ค. ๒๕๕๘.

ตอนต้น แต่อาการจะปรากฏชัดในช่วงวัยรุ่นตอนปลายถึงวัยผู้ใหญ่ตอนต้น ในเด็กเล็กจะเริ่มมีพฤติกรรมแสดงออกที่คล้ายผู้หญิง ตั้งแต่อายุ ๔-๕ ขวบคือ ประมาณวัยอนุบาล จะสังเกตง่ายคือ ชอบเอาเสื้อผ้าผู้หญิงมาใส่ ทำทางอ้อนแอ้น ชอบเล่นตุ๊กตา ไม่ชอบเล่นกีฬาแบบผู้ชาย แต่ในเด็กที่ไม่แสดงออกอย่างชัดเจนนั้น ต้องสังเกตจากพฤติกรรมที่สะท้อนออกมาทางความคิด เช่น การเล่นเกม เขาจะไม่ค่อยชอบเล่นเกมแบบผู้ชาย หรือเวลาที่วาดภาพภาพส่วนใหญ่จะชอบวาดรูปผู้หญิง ชอบสีชมพู และไม่ค่อยชอบการต่อสู้หรือเล่นแรง ๆ

ในเรื่องการเลี้ยงดู ในทางจิตเวชให้ความสำคัญกับเรื่องนี้เป็นพิเศษ เพราะการเลี้ยงดูมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงต่อเพศของเด็ก ซึ่งการเลี้ยงดูที่ไม่เหมาะสมกับเพศของเด็กก็อาจจะทำให้เกิดปัญหาตามมาได้ เช่น เด็กผู้ชายที่มีรูปร่างหน้าตาน่ารักก็มักจะถูกเลี้ยงดูแบบนุ่มนวล หรือมีคนในครอบครัวคอยโอ้อยุ่ตลอดเวลา ก็อาจจะมีแนวโน้มที่จะถูกทำให้มีบุคลิกคล้ายผู้หญิงได้ง่ายหรือครอบครัวที่มีปัญหาอยากได้ลูกผู้หญิงแต่กลับได้ลูกผู้ชาย ก็อาจจะเลี้ยงลูกผู้ชายให้มีลักษณะของเด็กผู้หญิง เป็นต้น ในบางกรณี มีผู้ใหญ่บางคนเห็นว่าเด็กมีความสามารถบางอย่างที่ตรงข้ามกับเพศของตัวเอง เช่น เด็กผู้ชายที่เด่นเก่ง หรือชอบรำตั้งแต่เล็กๆ มักจะถูกสนับสนุนให้ทำกิจกรรมเหล่านั้นโดยที่ไม่ได้ตั้งใจ จนในที่สุดก็กลายเป็นว่า เด็กผู้ชายคนนั้นชอบกิจกรรมต่างๆ ที่เป็นของผู้หญิงทั้งหมด ซึ่งอันนี้ก็มีส่วนทำให้เกิดเอกลักษณ์ทางเพศที่ผิดปกติได้

สาเหตุส่วนหนึ่งที่พบคือ เด็กที่มีพฤติกรรมเปี่ยงเบนทางเพศ ส่วนหนึ่งความสัมพันธ์ระหว่างเขากับพ่อจะไม่ค่อยดี

เท่าที่ควร เช่น ห่วงเหินกับพ่อ หรือโดนพ่อดุด่า ตั้งแต่ยังเล็ก แต่ทั้งนี้ก็ไม่ควรพุ่งเป้าไปที่คุณพ่อ เพราะถือเป็นปัจจัยเพียงส่วนหนึ่งเท่านั้น ต่อมา ที่พบคือ เด็กที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศนั้น บางครอบครัวที่บ้านมีลูกชายเยอะ คุณยาย คุณย่าต้องการลูกสาว ก็มีการจับเด็กผู้ชายมา แต่งตัว ใส่เสื้อผ้า กระโปรง คล้ายผู้หญิง นี่ก็เป็นสาเหตุหนึ่งที่เป็นที่มาของพฤติกรรมเบี่ยงเบนได้เช่นกัน

๑.๒ ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม

แวดล้อมอาจแบ่งได้เป็น ๒ ประเภทคือ ทางกายภาพกับทางจิต ทางกายภาพในที่นี้มุ่งศึกษาถึงการบริโภคสื่อ (Media Consumption)^๗ สื่อประเภทโทรทัศน์ มีอิทธิพลสูงกว่าสื่อวิทยุ เนื่องจากการเป็นการรับรู้ สื่อผ่านโสตประสาททั้งตาและหู ดังนั้น ละครต่างๆ หรือเกมโชว์บนหน้าจอโทรทัศน์ที่มักมีตัวละครเพศที่สามออกมาเป็นตัวตลก หรือมาแสดงความเกี้ยวกราด ล้วนส่งอิทธิพลต่อพฤติกรรมเลียนแบบของเด็กผู้ชายทั้งสิ้น

สื่ออินเทอร์เน็ต เป็นเครือข่ายไร้พรมแดน มีภาพการนำเสนอในมุมมองที่หลากหลายเช่น วิดีโอบนยูทูบ (You tube Channel) เป็นสื่อที่เด็กสามารถเข้าถึงได้ง่ายดาย และมีวิดีโอที่แสดงถึงพฤติกรรมการแสดงออกทางเพศที่หลากหลายของผู้คนต่างวัย มีผลต่อการเลียนแบบของลูกได้ ผู้ปกครองควรให้คำแนะนำอย่างถูกต้อง

สื่อสิ่งพิมพ์หรือบทความวิชาการที่ปลูกเร้าหรือยั่วยุการต่อต้านเพศที่สาม ผู้ปกครองที่บริโภคสื่อประเภทนี้เกิดการต่อต้านเพศที่สาม จนหยั่งรากลึกเข้าไปในความคิดและถ่ายทอดต่อไปยังลูกชายว่า การเป็นเพศที่สาม เป็นสิ่งที่ผิดและน่าอับอาย จนทำให้ลูกชายที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยงเกิดการต่อต้านวิธีการเลี้ยงดูของพ่อแม่ และแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวขัดต่อวิธีการเลี้ยงดูของพ่อแม่ในรูปแบบต่างๆ มากขึ้น

สำหรับสิ่งแวดล้อมทางจิตภาพที่มีผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนต่างๆ ที่เกิดแก่บุคคลนั้น ส่วนหนึ่งมักจะเกิดจากการเปลี่ยนแปลงทางจิต โดยเฉพาะการได้รับความกระทบกระเทือนทางจิตใจอย่างรุนแรง และมีลักษณะของความกระทบกระเทือนอย่างต่อเนื่อง เป็นผลให้ไม่สามารถทนต่อสภาพนั้นได้ ซึ่งปัจจัยที่มีความเกี่ยวข้องและนำไปสู่พฤติกรรมเบี่ยงเบน ได้แก่ ๑) **ความบีบคั้นทางจิตใจ** บุคคลที่มีความบีบคั้นทางจิตนั้น จะมีความตึงเครียดสูง ทำให้ต้องทนทุกข์เป็นอย่างมากในช่วงเวลานั้น และพยายามหาทางหลีกเลี่ยงสภาพดังกล่าว หากใช้วิธีการหลีกเลี่ยงในทางที่สร้างเสริม ก็อาจแก้ปัญหาได้ หากใช้ในทางทำลาย ก็มักจะทำให้เกิดปัญหาเพิ่มขึ้น ๒) **การไวต่อการรับรู้** คนที่ไวต่อความรู้สึกจะมีปฏิกิริยาโต้ตอบต่อสิ่งเร้าแตกต่างกัน กล่าวคือ จะมีความกระทบกระเทือนทางจิตใจได้ง่ายและบ่อยครั้งกว่าคนอื่น อาจทำให้ได้รับการกระทบกระเทือนทางจิตใจอย่างรุนแรงได้ โอกาสของการเกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนจึงมีมากขึ้น ๓) **ความตึงเครียด** ความตึงเครียดทำให้สภาวะทางจิตใจของบุคคลเสื่อมได้ง่าย เพราะเมื่อบุคคลตึง

^๗ คมสัน สุวรรณประดิษฐ์, อัต

ลักษณะทางเพศในเด็กผู้ชาย (Gender Identity in boys), [ออนไลน์], แหล่งที่มา: <http://taamkru.com/th/>. ๔ ก.ค. ๒๕๕๘.

เครียด จะมีความรู้สึกหม่นหมอง หดหู่กำลังใจ
ปล่อยปละละวางสิ่งต่างๆ ที่ควรทำ ถ้าตั้ง
เครียดมากๆ อาจทำให้เกิดความผิดปกติทางจิต
ได้ ๔) **ความก้าวร้าว** ความก้าวร้าวมี
ความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับการเกิดพฤติกรรม
เบี่ยงเบนซึ่งมักจะมี ความตึงเครียดซ่อนเร้นอยู่
ด้วย ความตึงเครียดก็จะทำให้เกิดความผิดปกติ
ทางจิต และเกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนใน
ที่สุด^๔

๑.๓ ปัจจัยด้านพันธุกรรม

ปัจจัยด้านพันธุกรรมพบว่า ถ้ามี
บุคคลในครอบครัวมีเอกลักษณ์ทางเพศที่
ผิดปกติ คนในครอบครัวนั้น อาจจะมีแนวโน้ม
ที่จะมียืนบางตัวที่ก่อให้เกิดเอกลักษณ์ทางเพศ
ผิดปกติสืบทอดต่อมา หรืออาจจะเกิดจากโรค
บางชนิดก็ได้ เช่น โรคเปลือกต่อมหมวกไต
ใหญ่ผิดปกติ ซึ่งจะทำให้เกิดการหลั่งฮอร์โมน
เพศชายออกมามากกว่าปกติ ซึ่งถ้าเด็กผู้หญิง
บางคนที่เป็นโรคนี้ก็จะทำให้มีลักษณะ
เหมือนเด็กผู้ชาย หรืออาจจะเกิดที่อวัยวะต่างๆ
เมื่ออยู่ในครรภ์มารดาผลิตฮอร์โมนผิดปกติ จึง
กลายเป็นความผิดปกติทางฮอร์โมนเพศขึ้น
และทำให้เมื่อคลอดออกมาเด็กจะมีอวัยวะ
บางอย่างที่ผิดปกติไปจากเพศที่เขาควรเป็น ใน
บางรายก็จะเป็นลักษณะของอวัยวะที่กำกวม
ทำให้มองไม่ออกกว่าอวัยวะเพศเป็นชายหรือ
หญิง เมื่อเด็กเติบโตขึ้นมาจึงไม่รู้ว่าจะควรเลี้ยง
แบบเด็กผู้ชายหรือเด็กผู้หญิงดี

^๔มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช,
จิตวิทยาทั่วไป หน่วยที่ ๘-๑๕, พิมพ์ครั้งที่ ๑๖,
(นนทบุรี : สนพมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช,
๒๕๔๖), หน้า ๖๕๘-๖๕๙.

๒. ปัจจัยทางด้านกรรม

พระพุทธศาสนามองว่า ทุกสิ่งทุก
อย่างเกิดจากเหตุ เมื่อปัจจัยคือเหตุมี ผลก็ต้อง
มี ว่าตามหลักกรรมแล้ว ทุกคนที่เกิดมาในโลกนี้
ต้องทำกรรม ไม่ว่าจะเป็นกรรมดีหรือกรรมชั่ว
กรรมดีหรือกรรมชั่วที่เกิดจากเจตนาคือความ
ตั้งใจเป็นตัวบงการ แล้วผลดีหรือผลชั่วก็ผลิ
ดอกออกผลตามมา ดังนั้น ปัญหาเรื่องการ
เบี่ยงเบนทางเพศนี้ แน่นนอนเลยว่าเกิดมาจาก
อกุศลกรรม คือ เจตนา ในการ ทำ
กาเมศุสมิฉฉาจาร ประพฤติผิดในกามเมื่อยและสามี
ของคนอื่น เจตนาอย่างไร ย่อมได้รับผลอย่าง
นั้น การกระทำเช่นนี้ ไม่ต่างอะไรจากการทำ
ทุจริตคือการลักทรัพย์ คือลักเอาเพชรหรือ
พรหมจรรย์ที่เจ้าของหรือผู้ปกครองไม่อนุญาต
รวมความว่า อกุศลเจตนาที่จัดจ้องในเพศของ
คนอื่นเป็นตัวการ ทำให้ผู้กระทำนั้นต้องตกนรก
หมกไหม้ เกิดเป็นสัตว์เดรัจฉานตัวผู้ถูกเจ้าของ
ตอน เกิดเป็นมนุษย์มีปัญหาเรื่องเพศ เช่น เป็น
ผู้เบี่ยงเบนทางเพศบ้าง มี ๒ เพศบ้าง ไม่มีเพศ
บ้าง ถูกตัดอวัยวะเพศบ้าง มีอุบัติเหตุทำให้
อวัยวะเพศมีปัญหาเป็นต้นบ้าง

ปัจจัยทำให้เกิดการเบี่ยงเบนทาง
เพศ สามารถวิเคราะห์ตาม คัมภีร์
พระพุทธศาสนาได้ดังนี้

๑.๑ กรรมตามพระวินัยปิฎก

คำว่า กรรม หมายถึง การกระทำที่เกี่ยวข้องด้วยกาย
วาจา ใจ ทั้งทางดีและทางไม่ดี ชื่อว่ากรรม
กรรมตามพระวินัยบัญญัติมุ่งถึงบุคคลที่เกิดมา
ด้วยอำนาจกุศลกรรมเก่าชนิดมีกำลังอ่อน ทำให้
เกิดมาในร่างของคนต้องห้ามตามพระวินัย
คือเกิดเป็นบัณฑิตหรือกะเทย ซึ่งเป็นบุคคล
ห้ามบวช หรือบวชไม่ได้ในพระพุทธศาสนา

จากหลักฐานในพระวินัยปิฎกทำให้ทราบว่า บัณเฑาะก์หรือกะเทยมีปรากฏตั้งแต่สมัยพุทธกาลแล้ว พระพุทธองค์ทรงบัญญัติพระวินัย ปาราชิกสิกขาบทที่ ๑ ไว้เพื่อห้ามไม่ให้พระภิกษุเสพเมถุน ซึ่งการเสพเมถุนนั้นไม่ได้หมายถึงทรงห้ามเฉพาะในผู้หญิงเท่านั้น โดยที่แม้แต่ผู้เบี่ยงเบนทางเพศ ตลอดจนถึงสัตว์เดรัจฉานเป็นต้น ก็ทรงห้ามด้วย เช่นในสมัยนั้น มีภิกษุรูปหนึ่งเสพเมถุนกับบัณเฑาะก์ พระองค์ทรงตรัสว่า ภิกษุรูปนั้นต้องอาบัติปาราชิก^๙ ในพระวินัยได้แบ่งลักษณะของผู้เบี่ยงเบนทางเพศไว้ ๓ ประเภทดังนี้^{๑๐}

๑. บัณเฑาะก์หรือกะเทยที่เป็นมนุษย์

๒. บัณเฑาะก์หรือกะเทยที่เป็นอมมนุษย์

๓. บัณเฑาะก์หรือกะเทยที่เป็นสัตว์ดิรัจฉาน

บัณเฑาะก์หรือกะเทยที่เป็นมนุษย์ หมายถึง มนุษย์ผู้ชายที่มีใจเบี่ยงเบนทางเพศทุกคน บัณเฑาะก์หรือกะเทยที่เป็นอมมนุษย์ มุ่งถึงโอปปาติกสัตว์บางจำพวก เช่น เทวดาชั้นจาตุมหาราชชั้นต่ำที่มีภพภูมิใกล้เคียงติดมนุษย์ มีชีวิตความเป็นอยู่คล้ายมนุษย์ ส่วนที่เป็นสัตว์ดิรัจฉานได้แก่สัตว์ทั่วไป ที่เกิดมาด้วยอำนาจอกุศลวิบากจิต

จะเห็นได้ว่าในพระวินัยปิฎกพระพุทธองค์ทรงตรัสมุ่งถึงเฉพาะตัวบุคคลคือ บัณเฑาะก์หรือกะเทยทั้ง ๓ จำพวกที่เกิดจากผลกรรม ทรงตรัสห้ามไม่ให้ภิกษุไปยุ่งเกี่ยว

ภิกษุรูปใดล่วงเสกกับบุคคลหรือสัตว์เหล่านั้น ต้องอาบัติปาราชิก คนที่เกิดเป็นบัณเฑาะก์หรือกะเทยที่ปรากฏในพระวินัยปิฎกแสดงให้เห็นถึงผลกรรมที่คนเหล่านั้นได้ทำไว้ในอดีตชาติที่ผ่านมา

๑.๒ กรรมตามพระสูตรต้นตปิฎก

ในพระสูตรต้นตปิฎกกล่าวจำเพาะเจาะจงบุคคลและกรรมที่บุคคลได้ทำไว้ในอดีต เป็นการแสดงลัทธิถึงบุคคลที่กระทำความชั่ว เป็นเหตุให้เกิดมาในชาติต่อไปต้องเป็นผู้เบี่ยงเบนทางเพศ ซึ่งกรรมที่บุคคลทำนั้นจัดเป็นอกุศลกายกรรมที่มีเจตนามุ่งล่วงละเมิดทางเพศของคนที่มิเจ้าของหวงแหน ทั้งคนที่มีความรักแล้วและคนที่ยังไม่มี ในมหานารทกัศสพชาดก^{๑๑} ได้กล่าวถึงผลกรรมอันเกิดจากการคบชู้ภรรยาและสามีของคนอื่นทำให้เกิดตนรกรหมกใหม่ในโรจนรกช่วงกาลช้านาน ในชาติต่อๆมา ต้องเสวยผลกรรมที่ยังเหลือด้วยการเกิดเป็นสัตว์เดรัจฉานตัวผู้ถูกต้อนทุกชาติ ไม่สามารถสืบสายพันธุ์ของตัวเองได้ จนในชาติที่สุดได้เกิดเป็นมนุษย์เบี่ยงเบนทางเพศบ้าง ถูกตัดอวัยวะเพศบ้าง (เป็นขันที) ประสบเหตุทำให้สูญเสียอวัยวะเพศบ้าง

นอกจากนี้ยังมีเรื่องของภิกษุณีอิสิตาสี^{๑๒} ได้เล่าเรื่องอดีตกรรมของตนที่กระทำผิดศีลข้อกามสุมิจนจารโดยสังเขปว่า ชาติก่อนนางได้เกิดเป็นนายช่างทองในเมืองเอร์กักจะมีทรัพย์มาก มัวเมาในวัยหนุ่ม ได้เป็นชู้กับภรรยาชายอื่น หลังจากตายไปแล้วได้บังเกิดอยู่

^๙วิ.มหา. (ไทย) ๑/๗๓/๖๓.

^{๑๐}วิ.มหา. (ไทย) ๑/๕๖/๔๓.

^{๑๑}ขุ.ชา. (ไทย) ๓/๘๖๓-๘๖๕/

๒๐๓-๒๐๗.(ฉบับมหามกุฏฯ)

^{๑๒}ขุ.เถรี. (ไทย) ๒๖/๔๓๗-๔๔๗/

๖๒๖-๖๒๘.

ในนรกเป็นระยะเวลานาน พอพ้นจากนรกนั้นก็ ได้เกิดเป็นสัตว์เดรัจฉานอีก ๓ ชนิด คือ เกิดเป็นลิง ถูกกัดด้วยวะสีบพันธ์ เกิดเป็นแพะ ถูกตัดอวัยวะสีบพันธ์ และเกิดเป็นโค ก็ถูกต้อนจากนั้นได้บังเกิดในท้องสาวใช้ข้างถนน เป็นหญิงที่ไม่ใช่ เป็นชายก็ไม่เชิง (กะเทย) พ้นจากอภัพนั้นแล้วไปเกิดเป็นหญิงในตระกูลช่างเกวียนเชิงใจ ที่มีหนี้สินมากมาย ต่อมาในสมัยพุทธกาลได้มาบังเกิดเป็นลูกเศรษฐีได้ชื่อว่าอสิทาสี ด้วยวิบากกรรมที่ยังเหลืออยู่ ทำให้นางต้องเลิกร้างกับสามีสามครั้งสามคราว ก็ด้วยผลแห่งการประพฤติเป็นชู้กับภรรยาคนอื่นท้ายที่สุด นางได้บวชเป็นภิกษุณี บวชได้ ๗ วัน ก็บรรลุปะระอรหันต์ ทำให้นางหลุดพ้นจากกรรมทั้งหลายและหลุดพ้นจากวัฏจักรของการเวียนว่ายตายเกิด

๑.๓ กรรมตามพระอภิธรรมปิฎก

พระอภิธรรมเป็นคัมภีร์ที่ไม่กล่าวอ้างถึงตัวบุคคลเหมือนในพระวินัยและพระสูตร แต่มุ่งศึกษาตรงไปที่สภาวะจิตของบุคคล พระอภิธรรมมองว่าทุกสิ่งอย่างเกิดมาจากจิต มีจิตเป็นสมุฏฐาน มีจิตเป็นแดนเกิด เมื่อดับก็ดับที่จิต ดังนั้น นักจิตแพทย์ นักจิตเวช ฯลฯ และผู้ศึกษาพระพุทธศาสนาเข้าใจความหมายของคำว่า เบี่ยงเบนทางเพศในทิศทางที่เดียวกัน คือเกิดมาจากความเปลี่ยนแปลงของจิตเป็นสมุฏฐาน แต่ไม่ได้หมายความว่า ผู้เบี่ยงเบนทางเพศเป็นคนโรคจิตหรือวิกลจริต ในเมื่อปัญหาอยู่ที่จิต การจะดับปัญหาก็ต้องดับที่จิต

หากมีคำถามว่า ผู้เบี่ยงเบนทางเพศทั้งหลายเกิดด้วยวิบากจิตดวงไหน หรือใช้จิตดวงไหนเกิด ตอบว่า จะเกิดด้วยจิตดวงไหนขึ้นอยู่กับประเภทกรรมที่บุคคลได้ทำไว้ในอดีตชาติ วิบากกรรมที่ทำไว้ในอดีตชาติ

(ตามที่กล่าวในพระสูตรตันตปิฎก) อันเกิดจากประพฤติล่วงละเมิดคนที่มีเจ้าของหวงแหนเป็นตัวส่งผลให้ได้รับผลกรรม ด้วยการไปเกิดในภพภูมิตามชนิดกรรมที่ได้ทำไว้ ดังนั้น มนุษย์และสัตว์จะเกิดมาดีหรือชั่วขึ้นอยู่กับวิบากจิต (จิตที่เป็นผลของกรรม) เป็นตัวนำไปเกิดในสถานที่แตกต่างกัน ในที่นี้ผู้วิจัยจะศึกษาเฉพาะจิตที่ทำให้เกิดเป็นมนุษย์ และเน้นเฉพาะมนุษย์เบี่ยงเบนทางเพศเท่านั้น

จิตที่ทำให้เกิดเป็นมนุษย์มี ๙

ประเภท (ดวง) คือ ๑) อุเบกขาสันตிரณกุศลวิบากจิต ๑ ดวง และ ๒) มหาวิบากจิต ๘ ดวง อุเบกขาสันตிரณกุศลวิบากจิต หมายถึง จิตที่เป็นผลของกุศลจิต แต่เป็นกุศลจิตฝ่ายที่อ่อน (ทุพพลกุศลวิบากจิต) เนื่องจากเป็นจิตประเภทอเหตุกกุศลวิบากจิต คือจิตที่ไม่มีเหตุฝ่ายดี ๓ ประการประกอบพร้อมด้วยคือ โอลงเหตุ โทสเหตุ และอโมหเหตุ คนที่เกิดด้วยจิตประเภทนี้เรียกว่า อเหตุกบุคคล คือคนที่เกิดด้วยกุศลวิบากจิตที่มีกำลังอ่อน เนื่องจากไม่ประกอบด้วยเหตุของกุศลวิบากจิต ๓ ประการดังกล่าวส่วนมหาวิบากจิต หมายถึง จิตที่เป็นผลของมหากุศลจิต เป็นจิตที่มีกำลังแรง (พลวกุศลวิบากจิต) เพราะประกอบด้วยจิตที่เป็นเหตุฝ่ายดี ๒ ประการคือ โอลงเหตุ โทสเหตุ เรียกคนที่เกิดด้วยมหากุศลวิบากจิตประเภทนี้ว่า ทวิเหตุกบุคคล เพราะประกอบด้วยเหตุของมหากุศลวิบากจิต ๒ ประการ และเพราะประกอบด้วยจิตที่เป็นเหตุฝ่ายดี ๓ ประการคือ โอลงเหตุ โทสเหตุ และอโมหเหตุ และเรียกคนที่เกิดด้วยมหากุศลวิบากจิตประเภทนี้ว่า ติ

เหตุกบฏคณ เพราะประกอบด้วยเหตุของมหา
กุศลวิบากจิต ๓ ประการดังกล่าว^{๑๓}

เพื่อให้เห็นภาพ ผู้วิจัยได้จำลอง
ภาพดวงจิต ๔ ประเภท ดังนี้

 จิตประเภทที่ ๑ นี้ ชื่อว่า อุเบกขา
สันติรัตนกุศลวิบากจิต เป็นหนึ่งในกลุ่มของจิต
ประเภท อเหตุกจิต ๑๘ ดวง ซึ่งเป็นจิตไม่มีเหตุ
ฝ่ายดี ๓ ประการเกิดร่วมด้วย และเป็นจิต
ประเภทเดียวในกลุ่มนี้ที่ทำให้สัตว์เกิดในสุคติ
ภูมิมีมนุษย์และเทวดาชั้นจาตุมหาราชบาง
จำพวก มนุษย์และเทวดาที่เกิดด้วยจิตประเภท
นี้เรียกว่า อเหตุกบุคคล เพราะปฏิสนธิ (เกิด)
ด้วยอเหตุกปฏิสนธิจิตคือ อุเบกขาสันติรัตนกุศล
วิบากจิต

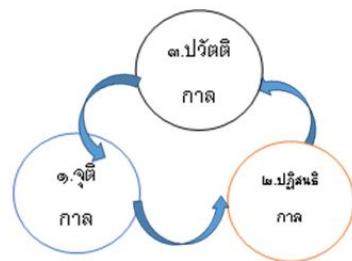
 มหาวิบากจิต ๘ ดวง

ส่วนจิตทั้ง ๘ ประเภทนี้ เรียกว่า สเหตุ
กจิต เพราะเป็นจิตที่เกิดร่วมกับมหากุศลเหตุ
คือเหตุฝ่ายดี ๒ ประการและ ๓ ประการ จิต ๔
ประเภทแรก (ที่เป็นสี่สัสม) เป็นจิตของคนที่เกิด
มาพร้อมด้วยเหตุ ๓ เรียกว่า ตเหตุกบุคคล
ส่วนจิต ๔ ประเภทหลัง เป็นจิตของคนที่เกิด
พร้อมด้วยเหตุ ๒ เรียกว่า ทวิเหตุกบุคคล จิต
ทั้ง ๘ ประเภทเหล่านี้ ทำให้สัตว์เกิดในสุคติภูมิ
มีมนุษย์และเทวดา (ยกเว้นเทวดาชั้นจาตุมหา
ราชจำพวก) เรียกปฏิสนธิจิตของสัตว์ที่เกิดใน
สุคติภูมินี้ว่า ตเหตุกปฏิสนธิ และทวิเหตุกปฏิ
สนธิ เพราะเกิดด้วยมหาวิบากจิต ๔ ประเภท

แรก และ ๔ ประเภทหลัง ๔ ประเภทแรกทำให้
เป็นผู้มีปัญหาเฉียบแหลม ๔ ประเภทหลังมี
ปัญญาปานกลาง

ช่วงเวลาการเกิดของมนุษย์/
สัตว์ กระบวนการเกิดของสัตว์ทั้งหลายมี ๓
ช่วงเวลาหรือ ๓ กาละ ที่เกิดต่อเนื่องกันด้วย
อำนาจวิบากกรรมเป็นตัวนำสัตว์ไปปฏิสนธิหรือ
เกิด คือ ๑) จุติกาล (ช่วงตาย) ๒) ปฏิสนธิกาล
(ช่วงเกิด) และ ๓) ปวัตติกาล (ช่วงระหว่างเกิด
จนถึงตาย) ทั้ง ๓ กาละนี้เกิดสืบเนื่องกัน ขาด
กาลใดกาลหนึ่งไม่ได้ เมื่อจุติกาลคือช่วงเวลา
แห่งความตายปรากฏแก่สัตว์ วิบากจิตคือจิตที่
เป็นผลของกรรมที่สัตว์ทำไว้ ไม่ว่าจะเป็นกรรม
ดีหรือกรรมชั่ว ถ้าเป็นกรรมหนัก กรรมหนักนั้น
จะเป็นชนกกรรม (กรรมที่นำไปเกิด) ปรากฏ
เกิดขึ้นในปฏิสนธิกาล คือช่วงเวลาแห่งการเกิด
ของสัตว์โดยทันทีทันใด หลังจากสัตว์เกิดแล้ว
ช่วงเวลาหลังจากนั้นคือระหว่างปฏิสนธิกาล
จนถึงจุติกาลเรียกว่า ปวัตติกาล ช่วงระหว่างนี้
สัตว์ทั้งหลายจะมีวิวัฒนาการการเจริญเติบโต มี
การกระทำกรรมดีและกรรมชั่วอยู่ตลอดเวลา
จนกระทั่งตาย

ผังแสดงวัฏจักรการเกิดของมนุษย์/สัตว์

จากภาพแสดงให้เห็นถึงไตรวัฏฏ์
คือกระบวนการตายและการเกิดของสัตว์ที่เกิด
ติดต่อกันโดยไม่มีระหว่างคั่น นั่นก็หมายถึงว่า

^{๑๓}สำนักเรียนพระอภิธรรมวัดเก่า
โบราณ, **หลักสูตรสำหรับท่องจำชั้นจุฬ**
อาภิธรรมิกตรี, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์เสียง
เชียง, ๒๕๔๔), หน้า ๑๐-๑๒.

สัตว์ทั้งหลายหลังจากตายแล้วเกิดทันที ไม่มีการร่อนเร่เพนจรหาที่เกิด หรือรอคอยที่เกิด อย่างที่เข้าใจกัน เพราะว่า ในเมื่อกรรมสัตว์ได้ทำไว้พร้อมแล้วในปัจจุบัน วิบากคือผลของกรรมที่สัตว์ได้ทำไว้ทั้งกรรมดีและกรรมชั่วก็พร้อมที่จะเฟล็ดผลในปฏิสนธิกาลโดยทันทีทันใด ต่อจากนั้น จะเป็นวิวัฒนาการการเจริญเติบโตของสัตว์จนกระทั่งตาย ช่วงระหว่างเกิดจนถึงตายหรืออุบัติกาลนี้ สัตว์ทั้งหลาย ยังคงสร้างเหตุสร้างปัจจัยทั้งดีและชั่วไม่มีสิ้นสุด

สรุปว่า เมื่อกิเลส กรรม วิบาก ยังมีอยู่ สัตว์ทั้งหลายก็ยังเวียนตายเวียนเกิดอยู่ ต่อเมื่อใด กิเลส กรรม วิบากหมดลง เมื่อนั้นอุบัติกาล ปฏิสนธิกาล ก็อวสานลงอย่างสมบูรณ์

วิวัฒนาการของการเกิดเป็นมนุษย์/สัตว์ ในมหาตัตถาสังขยสูตร^{๑๔} มีคำอธิบายถึงเหตุแห่งการถือกำเนิดในครรภ์เกิดมีขึ้นได้เพราะอาศัยปัจจัย ๓ ประการคือ ๑) มารดาบิดาอยู่ร่วมกัน ๒) มารดามีระดู ๓) คันธัพพะ (มีสัตว์มาเกิด) เมื่อปัจจัย ๓ ประการนี้ประชุมพร้อมกัน การถือกำเนิดในครรภ์จึงมีได้เมื่อเหตุทั้ง ๓ ประการนี้เกิดขึ้นครบ อำนาจของกรรมที่เรียกว่า กรรมชรูป ได้แก่รูปที่เกิดจากกรรมทั้ง ๓ รูปเหล่านี้ เกิดขึ้นมาเป็นกลุ่มแรกคือ

๑. กายะทสกะกลาป กลุ่มรูปที่เกิดจากอำนาจของกรรมเป็นตัวผ้นแปรเซลล์ของบิดามารดาทำให้เป็นรูปร่างกาย (ยังไม่มีแขนขา เป็นต้น) เรียกว่า ประสาทกาย พร้อมกับมีกลุ่มรูป ๑๐ รูปเหล่านี้เกิดร่วมด้วยคือ มี

ธาตุดิน น้ำ ลม ไฟ สี กลิ่น รส โอชะ กายบสัททะและชีวิต

๒. ภาวะทสกะกลาป กลุ่มรูปที่เกิดจากอำนาจของกรรมผ้นแปรเซลล์ของบิดามารดาทำให้เป็นเพศหญิงหรือเพศชาย พร้อมกับมีกลุ่มรูป ๑๐ รูปเหล่านี้เกิดร่วมด้วยคือ มีธาตุดิน น้ำ ลม ไฟ สี กลิ่น รส โอชะ เพศหญิงหรือเพศชาย และชีวิต

๓. หทยะทสกะกลาป กลุ่มรูปที่เกิดจากอำนาจของกรรมผ้นแปรเซลล์ของบิดามารดาทำให้เป็นที่ตั้งที่อาศัยอยู่ของจิต พร้อมกับมีกลุ่มรูป ๑๐ รูปเหล่านี้เกิดร่วมด้วยคือ มีธาตุดิน น้ำ ลม ไฟ สี กลิ่น รส โอชะ หทยวัตถุและชีวิต

ในอินทกสูตร^{๑๕} มีคำอธิบายถึงการพัฒนาการของรูปหรือร่างกายไว้ว่า รูปในระยะเริ่มแรกมีลักษณะละเอียดกลมใส มีขนาดเท่าหยดน้ำมันที่ติดอยู่บนขนแกะซึ่งเหลือจากการสะบัด ๓ ครั้งเรียกว่า กลละ หลังจากนั้นไปอีก ๗ วัน กลละนี้ก็เปลี่ยนแปลงจากที่มีลักษณะกลมใส ไปมีสีที่ขุ่นขึ้นคือมีสีเหมือนน้ำล้างเนื้อ มีลักษณะเหมือนดิบูก เรียกว่า พัฒนาการในขั้นนี้ว่า อัพพุทะ ถัดจากนี้ไปก็จะเกิดเป็นชิ้นเนื้อเล็ก ๆ เรียกว่า เปสิ ถัดนี้ไปอีกชิ้นเนื้อก้อนเล็ก ๆ ก็จะพัฒนาการเป็นชิ้นเนื้อก้อนใหญ่ขึ้น เรียกว่า ฆนะ และในสัปดาห์ที่ ๕ ก็จะเกิดเป็นปุม ๕ ปุม คือ แขน ๒ เท้า ๒ ศีรษะ ๑ ต่อจากนั้น ผม ขนและเล็บจึงเกิดขึ้นมาตามลำดับ

^{๑๔}ม.ม. (บาลี) ๑๒/๔๐๘/๓๖๔, ม.ม. (ไทย) ๑๒/๔๐๘/๔๔๓.

^{๑๕}ส.ส. (บาลี) ๑๕/๒๓๕/๒๔๖, ส.ส. (ไทย) ๑๕/๒๓๕/ ๓๓๓.

จิตที่ทำให้เกิดเป็นผู้เบี่ยงเบน

ทางเพศ

ตามที่ได้กล่าวไว้ตอนต้นว่า ใน กามสุคติภูมิ ๗ คือ มนุษย์ภูมิ ๑ เทวภูมิ ๖ ใช้ วิบากจิต ๙ ดวงคือ อุเบกขาสันตริณกุศลวิบากจิต ๑ ดวง และมหาวิบากจิต ๘ ดวง ดวงใดดวงหนึ่งเกิด วิบากจิตทั้ง ๙ ดวงเหล่านี้เกิดขึ้นเองไม่ได้ หากปราศจากการสังสมกรรมไว้ในจิตกรรมที่สัตว์สังสมไว้จะรุนแรงหรือไม่ ขึ้นอยู่กับเจตนาในการทำกรรม ถ้ามีเจตนาเด็ดเดี่ยว แน่วแน่ มุ่งเป้าที่จะทำกรรมใดกรรมหนึ่งจนสำเร็จการกระทำนั้น และถ้ากรรมที่ทำด้วยเจตนาเด็ดเดี่ยวนั้นสำเร็จเป็นกรรมบถ กรรมนั้นจัดเป็นชนกกรรม ชนกกรรมนี้สามารถทำให้วิบากจิตทั้ง ๙ ดวงๆใดดวงหนึ่งเกิดขึ้นหลังจุติกาลคือหลังจากที่ตายแล้ว นำไปสู่ปฏิสนธิกาลคือการเกิดในภพใหม่โดยทันที โดยที่กรรมประกอบด้วยเจตนาเล็กน้อยอื่นๆ ไม่มีโอกาสส่งผลให้เกิดได้เลย ภพภูมิที่สัตว์จะไปเกิดนั้น ขึ้นอยู่กับเจตนากรรมทั้งฝ่ายบุญและบาปที่ทำลงไปเป็นตัวผลตีวิบากจิตนำสัตว์ไปเกิดใหม่ ในสถานที่ใหม่ มีรูปร่างหน้าตาใหม่ และมีเพศใหม่ที่สมประกอบบ้าง ไม่สมประกอบบ้าง มี ๒ เพศในร่างเดียวกันบ้าง ไม่มีเพศปรากฏบ้าง เบี่ยงเบนทางเพศบ้าง เพศกลับบ้าง เป็นต้น

หากมีคำถามว่า กรรมอันใดทำให้มนุษย์เบี่ยงเบนทางเพศ และมนุษย์เบี่ยงเบนทางเพศเกิดด้วยวิบากจิตดวงไหน? อกุศลเจตนากรรมอันใด มุ่งประสงค์ไปเพื่อล่วงละเมิดเพศของผู้อื่น หรือมุ่งไปเพื่อลักเพศของคนที่มีเจ้าของหวงแหน คนที่มีเจ้าของหวงแหนในที่นี้อาจจำแนกเป็น ๑) คนที่มีสามีแล้ว ๒) คนที่มีภรรยาแล้ว ๓) คนที่ยังไม่มีทั้งข้อ ๑ ข้อ ๒ แต่มีผู้ปกครองดูแล หวงแหนอยู่ เจตนา

กรรมอันนั้น ถ้าสำเร็จลงก็จะเป็นกรรมบถจัดเป็นกามเมสุมิฉาจารทัณฑ์ ถ้าไม่สำเร็จเป็นกรรมบถก็จัดเป็นกรรมธรรมดาส่งผลในภวตติกาลต่อไป เพราะวิบากกรรมซึ่งเป็นผลของกามเมสุมิฉาจารนี้ทำให้สัตว์ต้องตกนรกหมกไหม้ชั่วกาลนาน สิ้นอายุขัยในนรกแล้ว ได้วิบากจิตถือกำเนิดเกิดเป็นสัตว์เดรัจฉานตัวผู้ ทุกตัวล้วนมีอวัยวะสืบพันธุ์มีปัญหา เช่น ถูกตัดทิ้งบ้าง ถูกตอนบ้าง ประสบอุบัติเหตุต้องสูญเสียอวัยวะเพศบ้าง ต้องสูญเสียเผ่าพันธุ์ ไม่สามารถสืบพันธุ์ไปตลอดชีวิต พอสิ้นอายุขัยจากสัตว์เดรัจฉานแล้ว ด้วยอำนาจผลของกรรมที่ยังเหลือ ทำให้ได้สุคติซึ่งมีปฏิสนธิคือถือกำเนิดเกิดมาเป็นมนุษย์ด้วยวิบากจิตประเภทที่หนึ่งในบรรดา ๙ ประเภทคือ อุเบกขาสันตริณกุศลวิบากจิต จิตดวงนี้เป็นกุศลจิตก็จริง แต่เนื่องจากเป็นกุศลวิบากจิตประเภทมีกำลังอ่อนในตัวเอง (ทุพพลกุศลวิบากจิต) อันเกิดจากบาปที่เกิดจากการทำผิดศีลข้อที่ ๓ เป็นบริวารเกิดมาด้วย และเพราะไม่มีกุศลเหตุประเภทดียิ่ง มีกำลังแรงมาเกิดร่วมด้วย (อโลภเหตุ โสโทสเหตุ และอโมหเหตุ) ด้วยเหตุนี้เอง คนที่ถือปฏิสนธิด้วยวิบากจิตประเภทนี้ ย่อมได้รับความวิปริตตั้งแต่เกิดบ้าง เกิดมาแล้วจึงได้รับผลที่หลังบ้าง ซึ่งผลเหล่านั้นสามารถจำแนกดังนี้^{๑๖}

๑) เกิดมาเป็นคนบอด หนวก ไม่มีขานปสาท (ไม่มีจมูก) ใบ้ เซอเซ บ้า (ขจจนธขจิจพิธขจจขานกขจจมุขจจขชพขจจมุขตตค)

^{๑๖} อภิธรรมโชติกะวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, **วิมุตตสังคหะ ภูมิจตุกกะ และปฏิสนธิจตุกกะ**, ปริณิเทศที่ ๕ เล่ม ๑, หน้า ๒๑๒-๒๑๘.

๒) เกิดเป็นคน ๒ เพศ (อุกโตพยุชนก)

๓) เกิดเป็นผู้เบี่ยงเบนทางเพศ (บัณฑิตหรือกะเทย ๕ จำพวก)

๔) เกิดเป็นคนไม่มีเพศ (นปฺงสก)

๕) เกิดเป็นคนพูดติดอ่าง (มมม)

เฉพาะข้อ ๒, ๓ และ ๔ เท่านั้น เกิดจากวิบากกรรมอันเนื่องด้วยอำนาจของอกุศลกรรมที่เกี่ยวข้องกับกามะสุมิฉาจารเป็นบริวาร แทรกแซงกุศลกรรมทำให้เกิดมาเป็นมนุษย์ ทำให้อำนาจของกุศลกรรมลดน้อยลงและมีกำลังอ่อนในการส่งผล ทำให้เกิดด้วยปฏิสนธิจิตประเภทอเหตุกปฏิสนธิวิบากจิต ส่งผลให้เกิดมาแล้วมีจิตไม่สัมพันธ์กับเพศตั้งแต่เกิดบ้าง ปรากฏเกิดขึ้นเวลาภายหลังบ้าง นอกจากนี้ยังส่งผลให้มีปัญหาเกี่ยวกับอวัยวะเพศ เช่น อวัยวะเพศเน่าเป็นเหตุให้ถูกตัดทิ้งบ้าง ถูกผู้หญิงตัดอวัยวะเพศทิ้งบ้าง ถูกตอนเป็นชั้นที่บ้าง ประสบอุบัติเหตุต้องสูญเสียอวัยวะเพศบ้าง เป็นต้น ในกรณีของผู้หญิงที่จิตเบี่ยงเบนไปทางผู้ชายก็เช่นเดียวกัน พึงเข้าใจว่าเกิดมาจากอกุศลกรรมที่เป็นกามะสุมิฉาจารเหมือนกัน การปฏิสนธิดังกล่าวนี้นี้เรียกว่า มีกำลังน้อย จะปฏิสนธิเป็นเทวดาชั้นสูงไม่ได้ ต้องเป็นชั้นต่ำ จะปฏิสนธิเป็นมนุษย์ที่สูงส่งทางจิตใจก็ไม่ได้ ต้องเกิดเป็นผู้มีจิตหรือมีอวัยวะไม่สมบูรณ์ เรียกจิตชนิดนี้ว่า อุเบกขาสันติรณกุศลวิบาก

ในส่วนของมหาวิกาลจิต ๘ ดวง ที่เหลือ เป็นจิตประเภทดียิ่ง มีกำลังในการส่งผล ไม่ถูกอกุศลกรรมแทรกแซงในเวลาส่งผล ทำให้เกิดมาเป็นผู้เพียบพร้อมด้วยคติสมบัติ ๔ ประการ เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ มีสติปัญญาพอประมาณ ตลอดจนถึงมี

สติปัญญาเป็นเลิศ สามารถพัฒนาตนเองไปสู่ภาวะจิตที่สูงแล้วบรรลุธรรมได้ในที่สุด

ดังนั้น ปัจจัยให้เกิดการเบี่ยงเบนทางเพศสามารถแบ่งได้เป็น ๒ ประเภทคือ ๑) ปัจจัยภายนอกได้แก่ ปัจจัยด้านครอบครัวสิ่งแวดล้อม และพันธุกรรม และ ๒) ปัจจัยภายในได้แก่ ปัจจัยทางด้านกรรม ทั้ง ๒ ปัจจัยมีส่วนสัมพันธ์ระหว่างกันทำให้เกิดการเบี่ยงเบนทางเพศปรากฏให้เห็นในทุกสังคม ทุกเพศ ทุกวัย บางคนมีภาวะจิตเบี่ยงเบนทางเพศตั้งแต่เกิด บางคนโตแล้วจึงยอมรับ บางคนปกปิดเอาไว้ตลอดชีวิตก็มี ทั้งหมดทั้งมวลปฏิเสธไม่ได้ว่า ไม่ได้เกิดจากอกุศลกรรมที่เกิดจากการทำกามะสุมิฉาจาร เพราะอกุศลกรรมประเภทนี้ผลิตผลให้ได้รับวิบากจิตชนิดอ่อนในการส่งผล จึงทำให้เกิดมาเป็นผู้มีจิตไม่สัมพันธ์กับเพศ มีร่างกายเป็นชายแต่ใจเป็นหญิง หรือมีร่างกายเป็นหญิงแต่ใจเป็นชาย ตั้งแต่ปฏิสนธิกาลบ้าง ในอดีตกาลบ้าง โดยเฉพาะผลของกามะสุมิฉาจาร ๑๑ ประการ ที่ผู้ล่วงละเมิดจะต้องได้รับ คือ^{๑๗} ๑) มีผู้เกลียดชังมาก ๒) มีผู้ปองร้ายมาก ๓) ขัดสนทรัพย์ ๔) ยากจนอดอยาก ๕) เป็นหญิง ๖) เป็นกระเทย ๗) เป็นชายในตระกูลต่ำ ๘) ได้รับความอับอายเป็นอาจิน ๙) ร่างกายไม่สมบูรณ์ประกอบ ๑๐) มากไปด้วยความวิตกห่วงใย และ ๑๑) พลัดพรากจากผู้ที่ตนรัก

ทั้งหมดนี้ล้วนเป็นผลของล่วงการละเมิดศีลธรรมข้อกามา เป็นเหตุให้เกิดมาแล้วมีความผิดปกติทางเพศ เมื่อเห็นทุกโทษของการ

^{๑๗} อ้างมาจาก

<http://www.abhidhamonline.org/aphi/p5/072.htm> (2ก.ค. 58).

ละเมิดศีลธรรมแล้ว ต่อไปจะได้สังวรระวัง ประพฤติตัวตามหลักศีลธรรมข้อที่ ๓ สันโดษในการรสนเฉพาะคู่ของตนเท่านั้น ไม่แสวงหาการรสนส่วนเกินจากผู้อื่นหรือคู่ของผู้อื่น เมื่อเข้าใจเช่นนี้ ผู้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศก็จะลดน้อยลง ส่วนผู้ที่เป็นอยู่แล้วต้องยอมรับกับความเป็นจริงที่เกิดขึ้นกับตัวเองให้ได้ และที่สำคัญ คนในสังคมต้องให้โอกาส ให้พื้นที่ทางสังคม ให้พวกเขาที่มียืนอยู่ในสังคมเยี่ยงคนปกติทั่วไป ไม่ดูถูก ไม่กีดกันสิทธิเสรีภาพของกันและกัน ถ้าทำได้อย่างนี้ ทั้งคนปกติและคนผิดปกติก็จะใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันได้อย่างปกติสุข

๔. บทสรุป

ในพระวินัยปิฎก การเบี่ยงเบนทางเพศสามารถพบได้ในมนุษย์ อนุษย์หรือแม้แต่สัตว์ดิรัจฉาน ซึ่งปรากฏให้เห็นเป็น ๓ ประเภท คือ ๑) บัณเฑาะก์หรือกะเทยที่เป็นมนุษย์ ๒) บัณเฑาะก์หรือกะเทยที่เป็นอนุษย์ และ ๓) บัณเฑาะก์หรือกะเทยที่เป็นสัตว์ดิรัจฉาน ส่วนในอรรถกถาพระวินัยมีการจำแนกบัณเฑาะก์ไว้ ๕ ประเภทโดยถือเอาการกระทำของคนเหล่านั้นเป็นเครื่องกำหนดดังนี้ ๑) อาสิตตบัณเฑาะก์ ๒) อสุยบัณเฑาะก์ ๓) โอปักกมิกบัณเฑาะก์ ๔) ปักขบัณเฑาะก์ และ ๕) นปุงสกบัณเฑาะก์ แต่อย่างไรก็ตาม ในอรรถกถานี้สามารถจัดบัณเฑาะก์เป็นกลุ่มได้ ๓ กลุ่ม คือ ๑) กลุ่มที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ ได้แก่ อาสิตตบัณเฑาะก์ และปักขบัณเฑาะก์ ๒) กลุ่มที่มีพฤติกรรมแบบกามวิตถาร ได้แก่ อสุยบัณเฑาะก์ และ ๓) กลุ่มที่ไม่มีสัญลักษณ์ทางเพศ ได้แก่ โอปักกมิกบัณเฑาะก์และนปุงสกบัณเฑาะก์

ส่วนในพระสุตตันตปิฎกนั้นพบว่า มีการกล่าวถึงผลของการล่วงละเมิดศีลข้อที่ ๓ หรือที่เรียกว่า การละเมิดภรรยาของผู้อื่น ตัวอย่างในเรื่องนี้คือ อติตกรรมของพระอานนท์ที่ได้เคยละเมิดศีลข้อที่ ๓ และด้วยอำนาจแห่งกรรมนั้นจึงทำให้เกิดในนรกชัฏกาลนานและต้องชดใช้วิบากกรรมตามลำดับ และในเรื่องพระภิกษุณีอัสสิทาเสเถรี ได้กล่าวถึงอดีตกรรมของพระเถรีที่เคยเกิดเป็นชาย แล้วประมาทพลั้งพลาดได้ทำปราชัยกรรมคือการมีชู้กับภรรยาของบุคคลอื่น

ในพระอภิธรรมเป็นคัมภีร์ที่ไม่กล่าวอ้างถึงตัวบุคคลเหมือนในพระวินัยและพระสูตร แต่มุ่งศึกษาตรงไปที่สภาวะจิตของบุคคล พระอภิธรรมมองว่าทุกสิ่งอย่างเกิดมาจากจิต มีจิตเป็นสมุฏฐาน มีจิตเป็นแดนเกิดเป็นตัวแปรสำคัญที่ทำให้ร่างกายและจิตเปลี่ยนแปลงหรือเบี่ยงเบนทางเพศซึ่งสัมพันธ์กับผลของอกุศลกรรมที่ทำไว้ในอดีต

ปัจจัยที่ก่อให้เกิดการเบี่ยงเบนทางเพศสามารถสรุปได้ ๒ ประเภทคือ ๑) **ปัจจัยภายนอก** หมายถึงปัจจัยทางด้านครอบครั้ว เช่น การอบรมเลี้ยงดู การใช้ชีวิตประจำวันเช่น การใกล้ชิดกับแม่มากเกินไป การคบเพื่อน ด้านสิ่งแวดล้อม ไม่ว่าจะเป็นสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ เช่น การบริโภคสื่อสังคมออนไลน์จากโทรศัพท์และอินเทอร์เน็ต เป็นต้น และสิ่งแวดล้อมทางจิตภาพ เช่น ความบีบคั้นทางจิตใจ ความก้าวร้าว ความตึงเครียด การมีความรู้สึกที่ไวต่อการรับรู้ในประเด็นนี้ยังรวมถึงปัจจัยด้านพันธุกรรมเข้าอีกด้วย และ ๒) **ปัจจัยด้านกรรม** ในเรื่องนี้ พระพุทธศาสนาอธิบายไว้ว่า ทุกอย่างเกิดจากสาเหตุ เมื่อปัจจัยคือเหตุมี ผลต้องมี นั่นก็หมายถึงว่า ทำกรรม

เช่นไรไว้ ย่อมได้รับผลเช่นนั้น การเบี่ยงเบนทางเพศนั้นในมุมมองของพุทธศาสนามองว่า เกิดมาจากสาเหตุคือ การล่วงละเมิดศีลข้อที่ ๓ กรรมที่เกี่ยวกับเรื่องนี้มีปรากฏในพระไตรปิฎก

ส่วนแนวทางการอยู่ร่วมกันของผู้เบี่ยงเบนทางเพศในสังคมไทยนั้นต้องใช้การบูรณาการทั้งหลักการ วิธีการและเป้าหมายเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการปฏิบัติ คือ จะต้องเริ่มจากการเข้าใจในเรื่องของการเกิดเป็นมนุษย์ ไม่ว่าจะเป็นเพศหญิง เพศชาย หรือเพศทางเลือก ทุกเพศล้วนเกิดมาจากเหตุปัจจัย พระพุทธศาสนาแสดงไว้ว่า การได้เกิดมาเป็นมนุษย์เป็นเรื่องยากและถ้าเกิดมาได้ถือว่าเป็นสิ่งประเสริฐที่สุด คนที่เกิดมาเป็นเพศที่ ๓ ในอดีตอาจถูกทำร้ายจากสังคมและคนใกล้ตัว แต่ปัจจุบันสังคมได้ให้การยอมรับเพศที่แตกต่างมากขึ้น นั่นหมายถึงว่า เพศทางเลือกไม่มีความแตกต่างจากหญิงชายทั่วไป

แม้ว่าการเกิดเป็นผู้เบี่ยงเบนเพศจะเกิดมาจากกรรมไม่ดีในอดีต กรรมทั้งดีและไม่ดีในอดีตทุกคนต่างก็มีติดตัวมาไม่เหมือนกัน ไม่สามารถย้อนกลับไปแก้ไขอะไรได้อีก นอกจาก

ลิขิตชีวิตตัวเองให้ดีกว่าเดิมด้วยกรรมใหม่ เพราะอนาคตจะดีหรือเลวขึ้นอยู่กับกรรมปัจจุบันเท่านั้น ว่าตามหลักพระพุทธศาสนาแล้ว สอนให้วัดคุณค่าของคนจากการกระทำ คนที่มีความประพฤติดี มีความสุจริตทางกาย วาจาใจ ไม่ละเมิดศีลธรรมก็ได้รับการเคารพยกย่องสรรเสริญ เจริญในชีวิต แต่ถ้ามีพฤติกรรมน่ารังเกียจ ละเมิดศีลธรรมอยู่ตลอดเวลา นับว่าเป็นคนที่น่ารังเกียจกว่าผู้ที่มีเพศบกพร่องเสียอีก

สุดท้ายและสำคัญที่สุดทั้งผู้ปกติและผิดปกติทางเพศต้องตระหนักอยู่เสมอคือเรื่องกรรม กรรมที่เกิดจากการล่วงละเมิดทางเพศเป็นเหตุทำให้มนุษย์มีเพศวิปริตแปรปรวนประเทศใดมีคนผิดศีลข้อ ๓ มากที่สุด ที่นั่นจะเจริญไปด้วยคนที่มีปัญหาเพศสภาพ ประเทศใดมีคนทำผิดศีลข้อ ๓ น้อย ที่นั่นจะมีคนที่ปัญหาเพศสภาพน้อย และประเทศใดไม่มีคนทำผิดศีลข้อ ๓ ที่นั่นจะหมดปัญหาเรื่องพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศอย่างสมบูรณ์

บรรณานุกรม

ข้อมูลปฐมภูมิ

มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. พระไตรปิฎกภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๓๙.

ข้อมูลทุติยภูมิ

คมสัน สุวรรณประดิษฐ์. อัตลักษณ์ทางเพศในเด็กผู้ชาย (Gender Identity in boys), [ออนไลน์], แหล่งที่มา: <http://taamkru.com/th/>

ธัญจิรา ดวงแก้ว. ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จังหวัดราชบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษามหาบัณฑิต.บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยศิลปากร, ๒๕๕๓.

อภิธรรมโชติกะวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. วิถีมุตตสังคหะ ภูมิจตุกกะและปฏิสนธิจตุกกะ, ปริจเฉทที่ ๕ เล่ม ๑, หน้า ๒๑๒-๒๑๘.

มหามกุฏราชวิทยาลัย. พระไตรปิฎกพร้อมอรรถกถาแปล ชุด ๙๑ เล่ม. กรุงเทพมหานคร: เฉลิมชาฎการพิมพ์, ๒๕๔๓.

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. จิตวิทยาทั่วไป หน่วยที่ ๘-๑๕. พิมพ์ครั้งที่ ๑๖. นนทบุรี : สนพ.มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, ๒๕๔๖.

เสรี วงษ์มณฑา. สาเหตุอะไรที่ทำให้ลูกมีพฤติกรรมทางเพศเบี่ยงเบน, [ออนไลน์], แหล่งที่มา: <http://www.doctor.or.th/article/detail/4982>.

สำนักเรียนพระอภิธรรมวัดเก่าโบราณ. หลักสูตรสำหรับท่องจำขั้นสูงหาภิธรรมมิกตรี. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์เลี้ยงเชียง, ๒๕๔๔.
<http://www.abhidhamonline.org/aphi/p5/072.htm>.

